

Φιλαίδαι.

Σ. 16

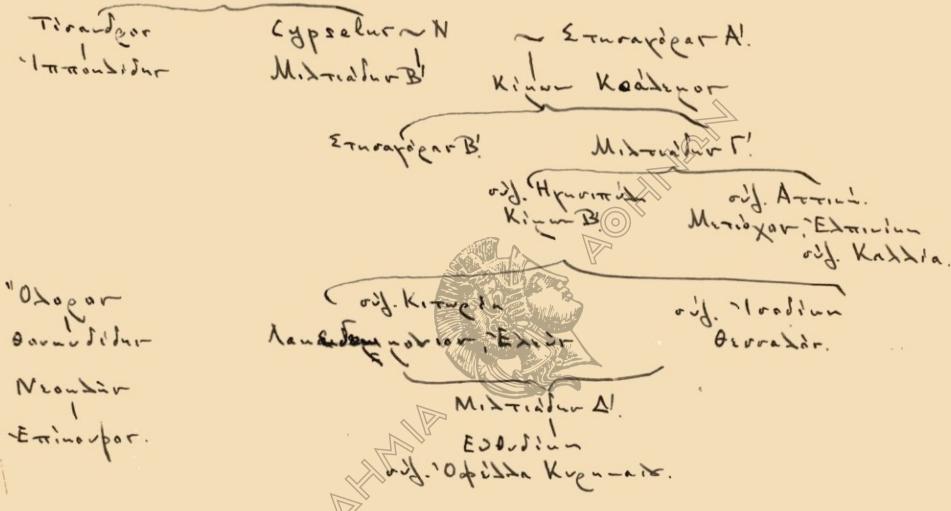
Φιλαίδαι. Στύγη.

Ζευς Αγρα = Αιαντε = Τελαγοντη Επιβον = Αιαντ =

Φιλαίδαι (Εξεργάσιμη) = Δαινός = Επικύνος = Αινέης = Αρίνης = "Ολιος = Λινος = Τύγετος
Λαίαν = Αχανδοτεώρ

Guilelmus Petersen:
Quæstiones de Historia
Gentium Atticarum.
Slesvici 1880
NRE p.v. S. 26.

Mitridates A!

Σ. 19

Noti sunt errores

Aelian. Var. Hist. 12.35 Μιτριδαίς τερ. δὲ τὸ Χίρρονον αἰγαναὶ καὶ κυζίδαι
καὶ δικίνον

Cornel. Nepotis in Vita Miltiades (cf. M. Schulz) Apparatus et annales crit. Rerum
græcarum. spec. II Kiel 1836 p. 3).

Pausanias VI 17,6 (αὐτῆγη Μιτριδαίς κίνην ὅταν ἀφέντος τοῦ Χίρρου αἰγαναὶ καὶ κυζίδαι
τῇ θεανίᾳ προστατεύονται τοῖναι ταῖναι)

Andocid. De Pace 3 et

Aeschines De Fals. Leg. 172, qui pro Κίνη δικίνον Μιτριδηνόν κίνην δικίνον
(cf. C. F. Hermann, Lehrbuch der griechischen Staatsalterthümer § 111 n. 20.)

Demosthenes Contra Aristotelem p. 688 qui Κίνην cum Μιτριδηνόν πατερεῖ συνεργεῖ
id quod v. d. Müller-Strübing I. l. p. 174 s. q. demonstrasse nihil videtur.

(αὐτοτιθ.)

2.22.24

Aganor filius. Hoc nomen cum in archontum Atheniensium e Nelicis sumptuum non inibit revertitur. affinitatem aliquam inter Philaidarum et Nelicarum gentes intercessisse conclusi licet, unde simul jam illis temporibus potentissimor Philaidar fides sequitur.

Miltiadis A! Aganestoris, ut opinor, filius, idemque quem Pausanius VIII 39.3 et TV.23.10 Archontem eponymum ob. 29.I (664) et 30.2 (659) fuisse tradidit. Miltiadis nonen Philaidarum gentis proprium fuisse videtur.

Kufidios. Hippoclidem, Tisandri filium, praeter ceteros Clistheni placuisse procer Herodotus l.1. tradit, cum alio de causa, tunc δι τον αὐλαδε τοῖς Κορινθίοις προσώνων.

Atqui Cypseli nostri, quem Philaidan fuisse Herodotus aperte dicit VI.35, non quoniam in Philaidarum gentem pervenire putemus, nisi eodem modo atque cum Orthagoridis Sicyonis Alcmaeonidatum gent. cum Cypselidit Corinthiis aliqua conjuncti essent affinitates?

Ergo cum et Cypselus et Hippoclides τον αὐλαδε τοῖς Κορινθίοις προσώνων fuerit, confirmantur quae supra de stenate Philaidarum et de Hippoclide Philida exposui. Ceterum Cypseli nonen Philaidarum nobilitatis ipsorumque documentum est.

Herodotus quod, cum Cypselum Philaidan, Megacles Alcmaeonidam fuisse discute dicat. Hippoclidis familiam fuisse illustrem commemorab, nonen eius venonum tradit, consulto in fortasse propterea facit, quod Hippoclidis illam stultitiam quam nitionissa data illa de Agaristes procis narracionula amoenissima praeterire vix poterat — non honori esse putaret Philaidarum genti, in cuius rebus enumerandis alias summo studio et amore versatur.

Miltiadis B! Cypseli filius (Ita aperte cum Herodotus VI 34 s.l. nonnat. Aelianum quoque Miltiadem. Cypseli filium, nosse vidimus).

Hujus vita in aetatem democraticae cum aristocracia jam paribus fere viribus pugnantis incidit. Tres enim illae, quarum jam commemorari, incidit. Pediacorum, Paraliorum, Diacriorum inter se certabant factiones. In Pediacis, divitisibus campi, ceteris Atticae partibus fertilioris dominis, Philaidae quoque erant.

Orius τεθητοπόδης enim Herodotus VI.35 eos nominat, id quod dicere non potuissest, nisi agros latores campo plano gens possidebat.

Sed factiorum illa certamina ad finem ea re perducta sunt, quod Pisistratus tyrannde potitus potentia atque armis adversarios oppressit. In quibus potentissimum antea quenque novo rerum stato minime contentum fuisse consentaneum est.

Philaidas autem praeter ceteros floruisse amplitudine et prioribus

(Herodotus)

^{Corvus X}
et his temporibus, non minus ex his, quae supra dixi, quam inde apparet,
quod multas Olympiae victorias eorum consecutor esse Herodotus nar-
rat, quanquam summo apud graecos honori fuisse constat. Præterea
aperbe Herodotus VI. 35

et ad eiusdem etiam M. Petruſius à Kugelov dicit, nec non magnus ejusdem rei documentum est quod 37 dicit:

Et si dicitur: Kentor! tu lucidus et prudens personis. Quare nam res
enim potentissimi regi esse poterat cum gente obscura?

Metuisse vero et Pisistratum et eius filios Philaidarum opes cum e
verbis Marcellini (l. I. 7) his: os (sc. Pisistratus) uincendebat illa.
vir amissus (sc. Miltiadens) in herculea vix surauit ad ipsum
cor Athen intelligi licet, tum inde quod Cinaen, Miltiadis
Marathonii patrem in exsilium Pisistratus eject, reducere a benem
postea tyranni filii interfici jusserunt Nocte. (Reichenau reu-
guet Hs. in Zeitschr. f. d. Alt. 1843 p. 603)

Ex hac igitur gente prima Pistratitum pyramidis temporibus ed
vastus Mithridates noster

Hic quondam ante domum suac januam sedebat, cum homines per regidorum in modum orator advenientes viderit.

Quos statim inhospitum invitat

Quo statim in ospitio accipit
It vero hospitio accepto Miltiades ostendunt per illum Apollinis
oraculum evanire.

Dolgoos enim esse esse, ut, quomodo ab hostiis esse impeditus defenserent, oraculum Delphicum conculerent, a popularibus suis missos.

Responsum autem sibi esse auxilium sibi futurum esse, si eum, qui ab ora-
culo protector prius hospitio exceptisset, ut occidens secum docturis fuisset.
Quibus auditis Miltiades, uterat

αὐθόρυντοι τοῦ Μελιταῖος αἴρειν καὶ βούλουσιν ιπποδέεις Εραί, αδ
λεονταν voluntatem perficiendam paratus esse esse respondit. Itaque
Delphos missus, qui, num Miltiadi quae peterent Dologai, faciendum
esset, oraculum consuleret, deo conscientie collectis quicunque Athen
ienium coloniae contentae participes esse cuperent, naribus in Cher
onesum Miltiades prefectus est.

Ibi a Dolegeis tyranus factus Chersonesum muro a continentisclusit
ab Apollinario hostibus illos defendit, his autem itare repulsi

Lampsacenis bellum intulit. Quo in bello virus ab hostibus captus a Lampsacenis Croesi, Lydorum regis, minis perterritis in libertatem restitutus est. Haec necessitudo inter Miltinden et Croesum intercedens unde e orta sit non traditur.

Mitarbeiter B!

~~(Avv. Xue)~~ Postea, anno fere 525, ut censetur v. d. Duncker (l. I. IV pag. 525), filii et non
relictis Miltiades ex vita excessit.

Mortuum autem Chersonesii ut deum coluerunt certaminibus equestribus
gymnicisque institutis, quorum partibus esse Lampacensis non licet.

Hujus rei causam Herodotus non magis connumerat, quam aut eam
rem explicat, quod Apinthiis repulsa Miltiades non dormit (autem
de Apinthiis et Doloeorum hostibus locutus est!) neplorat exalt-
atur Ia^z-Iannūtōi, autem, quod postea Steragorum, Miltiadis
fratrem, qui in eis locum successerat, lampaceenus quidam securi
percutit. Explicari haec videntur duarum urbium in eadem regione,
quae ad mercaturam faciendam sumi momenti esset, occupanda acu-
latione. Quanti enim, ut haec regio ipsorum esset, Atheniensium inter-
fuerit, vel inde colligi potest, quod Diog. Laertius I, 2.2. Solonem
Atheniensibus suarisse tradit, at Chersonesum colonis confirmarent,
sive revera ipse Solon hoc dixit sive posteriores dicentes fecerent (cf.
Schubert: De Croco et Solone fabula pag. 8).

Atque haec quidem de hoc Herodotus VI. 34-38 tradit, cum addat, antequam in Chersonesum se conferret, Olympiae quadrigit Miltiades victor ren fuisse.

Sed ab aliis quoque scriptoribus haec etenarrata sunt et enarrantur, quin nonnullis ab Herodoto dissentiantur.

Plane fere cum sequitus Marcellinus, modo quod is fontes dissentientes
consecrat. Dicit enim ^{et} hoc nec:

οι οὐδεὶς τὸν θεόν παρέβαλε σφίσταις, οὐδὲ οὐδὲν πεποντεῖ
τρέψαντο τὴν γῆν παρακαλεῖσθαι ἀλλὰ τὸν νεαρόν (τ. Πιστράτο) τὸν
περιουσιανὸν της Θεᾶς διηγούμενον παρεβίτι.

Accuratus haec indicat schol. Aristidis pag. 209(Fr.), contradicit,
Miltiades imperium oblatum suscipere moluisse, nisi, non revera esse
diceret oraculum. Dologci autem consuluisse. Real oraculo confirmata,
nisi jubente cirtitate morem Dologcis esse gestorum illum negasse.

Marcellinus autem secundum alterum illum fontem Pizistratum
manum et tradidisse, quod homo potens e patria abiit grecum addit.
Quam memoriam si comparemus cum verbis Cornelii Nepotis Milt.
I. his: accidit ut Athenieuses Chersonesum colonos velleb^{at}mitteret,
et cum iis, quae de Solone coloniae conditae auctore Diogenes L. tru-
dit, si omnino haec divorce inter se conjungi possunt fatae

formae, Dolosus rei, quam jam in animo Athenienses haberent, perfidierat facultatem eis praebuisse eluctu. Procterea Miltiadi ceterisque qui Pisistrati tyrannidem molestie ferrent, hanc agit eritandae occasio optatissima venit.

Napoli l. ubi Cimoni filium Milbraden cum Cypræli filio confundit, plane rem aliter enarrat.

Atheniensis enim, cum Chersonesum calorem mittere vellent, Delphos misse dicit, qui quoniam uterentur duce consularent. Quibus nominatio Pythian praecepisse Miltiade. In his vox unnominationis argenti videtur, quia in eis inscripsit Nepotus fontem suam imitatum esse dixerim, qui ceteris narrationibus rescriberet. Herodotus hospitabilitatem Philaidarum oraculique veritatem urgere velle videtur.

~~Eπωαράς~~ πατέρας Κίλοντος και Μιλιαδίου της Μάραθουντος, Επωαράς πατέρας Ηρόδοτος επωαράς Ηρόδοτος επωαράς Ηρόδοτος

Hunc Cypseli viduan in matrimonium duxisse inde se constitut
quod Cinonem filium eius Miltiades, Cypseli filii, fratrem
etoum Herodotus VI. 38 nominat (Non dico si hujus Cypseli vi-
duam, quia Miltiaden Cinone natu maiorem fuisse arbitror).

Miltiades, Cypseli filius, can neque filiis neque fratibus relictis mortuus sit, quaestio jam oritur ea, utrum Stesagoras A! fuerit Philaidae, annemo ex hac jam extiterit gente.

Herodotus enim ^{Hac} quæstione missa a Miltiade ad Sesostrorum B,
ad id p^o d^o ejus, transiit, Marcellini autem stemma, quod Phi-
ladarum gentis deducendae causa hanc scio an compositum sit,
non ultra Miltiadem Cypseli filium descendit, sed sequentia ge-
nera usque ad Thucydiden interjecta denum Miltiadis, qui post-
remus in ill^o stemmate est, vita sequuntur.

Haec primo aspectu Stesagoram non fuisse Philaidam probare videtur.

At Philaidarum Miltiadis Cypseli filii sorte non extinctam esse
gentem sequitur ex verbis Diogenis L. 10, 1 his: "Enimque Neaubis-
tiorum non non Philaidarum. Igitur Maleodorus in eis regi in-
veniatur.

Στρατός Α!
(κανονικά).

Marcellinus deinde, filum, ut ita dicam, illum, quem in fine stemmatis praecidit, ipse οὐαδαῖος τῷ φίλῳ πρὸς Μιλτιάδην τὸν σεργάτην, τῷ δὲ Μιλτιάδην πρὸς Αἰανδὸν διδεῖ.

Ex Herodoto solo si haec hausta essent, minoris momenti essent. Illum enim postquam dixerit Miltiaden Bl a Philaeo genus duxisse, quaestione nostra praetermissa hujus domus hominum ritas describere jam vidimus. Itaque qui minus diligenter eum exciperet, processus ignorata hac difficultate ea scribere potuit, quae Marcellinus prodit.

At et alii hunc praeter Herodotum fontibus usum esse vidimus et ab aliis res confirmabatur.

Schol. Pind. Nem. 2. 19 enim haec dicit:

Διδυον δι' αρνού, ὅτι Τυροὶ Στεσαγόν δέπερ δι' οὐαδαῖον Αἰανδόν
τινα, Τυροὶ Μιλτιάδην } Κίνου } Αἰανδόν } Βαρνυδίδων
οὐαδεπερ δι' Οδογού.

Eauden rem testatur Pancanius II 29. 4.

Hac Φιλιαδην fuisse Stesagoran stabuisse nos cognit testimonia. Accedit autem quod scimus et quantum Athenieum interfuerit, ut familiae sanguis et fortunae illene commisceretur, haec continerentur, et quoniam opere filiarum heredum viduarumque salus cordi iis curaeque fuerit. Quibus respectibus etiam cur Herodotus rem plane silentio praetermisserit, ita explicandum esse videtur, per se ipsam intelligi sum putasse.

Forbarce statui, sicut Cyppeli frater fuisse Stesagoren.

Kinou A! Stesagorae A! filius, pater Miltiades Marathonii.
Cyppeli filium perperam eum quoniam natus v. d. Duncker l. I. IV pag. 301 contra Herodoti IV. 34 testimonium.

A Pisistrato tyranno urbem pulcum esse jam commemorari. In exilio autem dum versatur, cum Olympiae quadrigis victorian causectus esset bis equis iisdem, harum victoriarum alteram ut Pisistratidam pronuntiari jussit. Quare Athenar redire sese cupere cum non obscure significasset. Pisistratus morenci gesuit. Si fide digna est, quod Plutarchus Cim. IV tradit, si καταδικασθει τον διοικητην esse, ex irrisione nobilium fortarce hominum hoc ortum est, qui moleste ferrent, quod, cum ipsi exiliis sive voluntarium sive coacti tyrranorum imperio praferrent, iut homo melior domum agrosque desideraret suos. At Pisistratidam agnoscisse quodammodo tyrraniden videtur.

Klasse A!
(cont.)

Redux tertium iisdem eoque victoriam consecutus est, cuius rei praeter Cimonis unum Euagorae Lacedaemonii exemplum extare Herodotus VI. 103 tradidit. (Hac tres Cimonis victoriae in annos 532, 528, 524 incidere recte demonstrasse nihil videtur v.d. Duncker l. I. IV p. 324 not.) Quantopere etiam gentisque suae gloriam hac re auxerit, apertum est. Sed cum prioris victoriae honorem in Pisistratum transbulisset, hujus filii, si idem sibi fore expectaverant, spes defellit. Itaque cum mutatae fortasse voluntatis signum hoc esse opinarentur, miserrimi qui noctu apud Pygianum eum interficerent. Etenim, exulibus multis familiis nobilibus, in iis, quae Athenis remanebant, potissimum Philaidis, exen Pisistratidas repoenisse, concentanum est.

Sepultus autem Cimon est ante urbem ad viam, quae Coele nominabatur, haud procul ab eoque illister victoribus. ~~Eunoxydor B., Cimonis A. filius, quem Herodotus VI 103 a Miltiade~~ ~~Eunoxydor B.~~
patruo in Chersoneso educatum esse narrat.

V. d. Duncker l. I. p. 343 not. Hunc errore Herodoti esse censet, cum frater Stesagorae minor natu anno 524 archon, id est annum trigesimum egressus fuerit. At precessit tenpos enim in his Herodotus VI 103 verbis: Et cum annata namque in anno Miltiadis regnorum in Xiphoiorum non arguentum esse verba sequentia docent haec id diligenter ~~in Xiphoiorum~~ i.e. ipsa, qui trigesimum annum excellerat, nam adhuc Klasse 2. Atheneri, id quod virus d. fugit.

In cuius locum (~~in~~ Miltiades) successit imperii fortunatumque heres factus, ut habet Herodotus VI 38, anno fere 525.

Similiter autem bellum Paraceni, heres factus est, in quo ab aliquo hoste, qui transfugam esse simulaverat, securi occisus est, ne ipse quidem liberis relictis, anno 515, cum tribus annis ante, expeditionem a Dario in Scythes susceptam successorem ejus, Miltiadem fratrem, Chersonesum pervenisse Herodotus VI 40 tradidit.

In annum 512 enim haec incidere censio secundum notitiam narravit Italici, quod publicatum est a v.d. Heygen in Rhein. Museum IX 1854. Solum autem hoc veterum de ~~re~~ expeditionibus expeditionis illius, quae in annum 515 incidere vulgo statuitur (cf. Duncker l. I. II p. 624 not. 4) anno testimonium est. Quod idem nomen in eodem anno 512 Hipparchi nec posuit, ex eo id anterioris concilia ortum esse dixerim, ut duas res, quae parvo tempore spatios interfecto factae essent, brevitatibus relati in rei causa

(Endebit)

8

incidisse statueret in eundem annum, i.e. in alterum ex his duobus, in quo
revera duas illas res incidenter. Itaque cum Scythica expeditione anno
512 suscepta conjunxit Hipparchi necem, quam revera in anno 514 ponere
multanos cogunt testimonia. Iden concilium secutus marmoris Itu-
lici anchora Pisistrati principatus initium cum Aeropi Delphinae
conjectum in anno 563 ponit, cum in hunc annum posteriorerem
solam incidisse reteres (cf. Henzen p. 175) tradant. Auditoribus, et
modo in horum usum tabulam aliquis grammaticus composuit, hac re-
tione rerum memoria faciliorem cum reddidisse intelligitur.

Miltiades T., Cimonis A. filius, Stesagorae B. frater natum minor. Archonbas
eponymus anno 524 eum fuisse Dionysius H. VI 3, Olympionices Pseudo-
Andocides in Alc. 33 tradit. (Kairos σύνδεσμον (Kίρη) Ολυμπο-
νικού τε, ἀλλα καὶ διάτηγες αὐτὸς Μίλτιαδος). Quomodo non minimum hinc
testimonia tribuerimus, cum Herodotus nihil nehas retrahat, sed cum
Cinone patre potius Miltiaden confundit dixerim cf. mutt.).

Pisistratidae, utpote qui patris uicis conscripsi essent, cum alia Miltiadi
beneficia Athenis tribuisse, tum Stesagorae fratre occiso, ut in locum ejus
succederet, trireme data Chersonesum eum mississe Herodotus VI. 39 nar-
rat.

Non ingratam Stesagorae necesse illis accidisse opinor, quippe ne tu potius
quam studio atque amore eum coelitibus.

Chersonesum postquam anno 515 pervenit, urbium Chersonesiarum
principibus (οἱ Σουαθίδες), quint coram dolorenum cum propter
fratris ejus mortem declararent, convererant, invicula conjectio, geni-
gentis corpus circumdedit custodibus, Olorique, Thraciorum regis, filium
Hegesipylem, uxori duxit, imperii scilicet confirmandi causa (Lindberg
Eduardus τὸν Δυναστῶν Marcell. l. I. II). (V. d. Düncker IV p. 640.
Quod dicit, cum Plutarchus (Cin. IV) Cimonem, Miltiadi filium ex hoc
satrionio ortum, anno 489 pugnator mactanorum nominat, post Scy-
thorum denum expeditionem Miltiaden hoc matronum iniisse posse,
et cum Herodoti atque Marcellini haec sententia pugnat, neque Olorum
tyranno imperio egenti filiam uxori datum fuisse existimat. Multis
enim annis interiectis denum in tyranis Miltiaden restitutum esse
infra videtur. Plutarchi autem illud pugnator mactanorum non argendum
est.)

(Endebit)

At non dicit imperiosus est.

Tertio enim post anno Scytharum in persecundo Dario Chersonesum
quaque iradentium impetu fugit.

Quibus natus domum profectis a Dologicis in regnum restituitur, quam
restitutionem Herodotus VI 39 tertio anno ante primam Persarum
contra graecos expeditionem anno factum esse vult, ita ut non paucor
anno Cheroneens a Scythis occupata fasce videtur

Etenim cum Herodotus VI 40 dicit haec:

Ostor deo Kiparos Mithridates revolu uir iludibru is-tar Xpovionov,
uacilamban di uir illdora "alla tor uacexobr (in profligandis
opino iis difficultatibus, quae tyranis Chersonesiis orbae
essent rinctis) perqualur xadimwka. Tpi uir yag "itil bkh
Embar impixi, anno autem fere 515 in Chersonesum pervenisse
videatur, anno 512 a Scythis expulsus est et anno denuo
496 in regnum revertit, cum Herodotus ita pergit: —

Viginti igitur fere intercedunt anni, in quibus quid Milbiades
egerit non traditur.

Athenas autem revertisse non videtur, sed cum prope Chersonesum
eu[m] remansisse verisimile sit, dum futurum fuisset, ut Scytha[e]
proficierentur expectantem, apud Olorum socerum eum commorar-
tum esse opinor.

In primis Miltiadis in Chersoneso regni annos incident, quae Herodotus IV 137 de Darii ponte a tyrannis Joniis, in quibus Miltiades erat, custodiendo narrat. Pontis post regis tergum interrumpendi auctorem Miltiaden fuisse, Histiaeui verum Milesii rem contraria suadentis consilium ceteros tyranos sequi maluisse. Satis inter omnes constat.

Mitridates!
(cont.)

Nontam longus (rūorion) iuhac re explicanda fuissen, nisi de ea dis-
sentinem cum Pauly l. l. vol. V p. 23, ubi haec leguntur: Im Anfang
des Jahres 496 musste er vor dem Andrang Scythischer Schaa-
ren aus den Chersones weichen, und noch nicht lange war er
zurückgekehrt, als er etc. In eundem erroru v. d. Stein ad Herod.
V. 40 incidit, quiverba nō uacabōlū rel uacayōlū n̄pā
χάρακ ad fugam Miltiades ab Scytharum irruptionefactam,
— de qua postea deum Herodotus loquitur — spectare eten-
seat, quaere in eam incidit difficultaten, ut addere debeat
haec: Damit wird der Excuse von den Scythen in der zu V, 35
erwähnten, hier aber der Klarheit nicht eben günstigen Weise ein-
geführt! Deinde in verbis τοῖς μὲν περὶ οὐρανῷ τοῖς διηγήσε-
inscrit n̄pā, verba ἔδυται autem et ἔδυται zurückgekehrt
verbit. Itaque novamcibi ipse parat difficultaten, quam his
exprimit: Wie sich Miltiades so lange vor den Persern, denen er
sich doch bei jenen Zuge feindlich gezeigt hatte, unbeküstigt habe
behaupten können, erklärt Herodotus nicht. Inno nou in Chersoneso
erat tunc deum, quem Jones Persarum jugum excutere co-
perant Chersonesque eum aduersari. Vidi Duncker quonodo-
rem fingiat ut rideat, quae dicunt non sufficient, nisi quod locus
ille, quem antea contemporari, ab aduersorium eum neorum parte
stare demonstrare datur.

In alterum deinde regnum, in anno fere 495, expeditionem Milti-
adiis in Lemnus insulam susceptam incidere oportet, quam
commemorauit Herodotus V, 140, Nepos l. l. II. A Persarum
imperio liberam his temporibus illam insulam fuisse ex He-
rodoti verbis concludendum est.

Haec partim armis, partim erubore oraculo occupavit, ut tradunt
Herodotus et Charaz Berg. (Miller Fragm. III p. 642, 30), cum Diado-
rus X, 48 et Zenobius pro. III 85 hanc praetextam causam inco-
lis fuisse, revera mebe netu Persarum in ejus se potestatem
eoc permisisse affirment. (Vel potius Atheniensium. Οὐαὶ τῷ
λαγῳ τοῦ Αθηναῖον ναι Miltiadū. cf. Duncker l. l. IV p. 641).

(Annotatio)

Miltiadus Γ!
Corixus).

Persis jam appropinquantibus iterum e Chersoneso Miltiades fugit, post
quam quinque naves et equibus una in itinere a Persis capta est - di-
vitius suis oneravit, Athenasque se contulit.

Ibi quod a tyrannis Chersonesum quondam nescius erat propter
ipsaque tyranniden accusatus liberatur (cf. ibid. p. 652 sqq.).
Quia ab accusatione Alcmaeonidae fortasse non alieni sunt

Maxander Atheniensibus fit Victoriae Marathoniae

Miltiadus uixit usque ad mortem patris et non ex eo tempore
admodum plus quinque et sexaginta annos natus

Metiochus. Miltiadis ex uxore Attica liberorum natu maximus. Hunc
cum una illa et quinque patris Chersones fugientis Phoenices ceperunt
captumque ad Darium regem duxerunt, qui ppe cui propter Miltiadis
patris in concilium gratissimum esse facturos esse sperarent.

Kleinius B. filius Miltiadis ex Hegesipyle, Olorii Thracum regis filia,
ut Archelais et Melanthio poetis anachoribus Plutarchus C. IV tradidit.

Nothus igitur erat, quaero vero res illis temporibus quoniam quis civis
Atheniensis optima iure esset, impedimento fuisse non potest. Etiam
Cleisthenes et Cleistocles erant nothi.

Fili Cimonis tres erant Lacedaemoni, Eleus, Thessalus.

Darnus filius ο Διόρος. Hunc quoque e Philaidarum gene fuisse testimoniis
satis multis constat. At quando cum iis coniunctus fuerit non liquet.

Miltiadus Δ. cognomine ο δινεσθίητος. Alexandri Magni fere aequalis
qui intitulis navalibus conuenirebat. Is esse videtur, quem a Mil-
tiade Marathonio genus deduxisse cunusque filiam Enthydriam
Ophellan, Cyrenensem tyrannum, Alexandri autem amicum, uxori
rem duxisse Diadorus XX 40.5 tradit.